

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 903/2025
09.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Милене Рашић, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету малолетног сада пунолетног АА и др., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика у саизвршилаштву у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетних сада пунолетних АА, ББ и ВВ, адвоката Милице Радовановић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Ужицу Км 4/25 од 25.03.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм 1-51/25 од 27.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца сада пунолетних АА, ББ и ВВ, адвоката Милице Радовановић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Ужицу Км 4/25 од 25.03.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм 1-51/25 од 27.05.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ужицу Км 4/25 од 25.03.2025. године према малолетним сада пунолетним АА, ББ, ВВ и ГГ, изречене су васпитне мере-посебне обавезе да се, без накнаде, укључе у рад хуманитарних организација или у послове социјалног, локалног или еколошког садржаја, а изречене посебне обавезе могу трајати до шест месеци, с тим да малолетни сада пунолетни АА, ББ, ВВ и ГГ, у том периоду могу радити највише 120 часова, али тако да тај рад не омета њихово школовање или запослење и одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кжм 1-51/25 од 27.05.2025. године, одбијена је као неоснована жалба заједничког браниоца малолетних сада пунолетних АА, ББ, ВВ и ГГ и решењем Вишег суда у Ужицу Км 4/25 од 25.03.2025. године је потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац малолетних, сада пунолетних АА, ББ и ВВ, адвокат Милица Радовановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд побијана решења укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је чињенично стање утврђено искључиво на основу исказа оштећеног, као и из исказа сведока ДД, који није био очевидац догађаја, при чему не постоји ниједан материјални доказ да су малолетни, сада пунолетни извршили кривично дело које им је стављено на терет. Бранилац у захтеву истиче да оштећеног није ударио малолетни, сада пунолетни АА, нити га је вређао, а да је ВВ био само посматрач овог догађаја, да у побијаним решењима нема образложења на који начин је значајније угрожено спокојство грађана, нити на који начин је у већој мери поремећен јавни ред и мир, да је у време када се одиграо овај кривичноправни догађај улица била пуста, а што се потврђује са снимка бензинске пумпе „...“, да је суд погрешно утврдио да је било људи, да не постоји ниједан доказ да су малолетни сада пунолетни ББ, ВВ и ГГ физички напали оштећеног нити да су шутирали канте за смеће, а којим свим наводима бранилац суштински оспорава утврђено чињенично стање и на основу сопствене оцене изведених доказа изводи закључак о непостојању овог кривичног дела, те указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како одредбом чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5. ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.**

- 3 -

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић